

[Ministeren for nedrustningsspørgsmål.]

havbunden m. v. Optagelsen i traktaten af denne bestemmelse, der er modelleret over den tilsvarende løfteparagraf i ikke-spredningstraktaten, og i henhold til hvilken de igangværende SALT-forhandlinger føres, har navnlig USA været modstander af, idet man fra amerikansk side har fundet, at den ville indebære en forpligtelse til bl. a. at drøfte u-bådsvarslingssystemer, hvad man ikke ønsker under hensyn til disses primære defensive opgaver.

I erkendelse af, at det ikke var muligt at nå til enighed om yderligere ændringer i det amerikansk-sovjetiske traktatudkast, vedtog FN's 25. generalforsamling den 7. december 1970 det resolutionsforslag, der med bl. a. Danmark som medforlagsstiller anbefalede traktatteksten til undertegnelse af det størst mulige antal stater. Vedtagelsen skete med 104 stemmer for (herunder bl. a. samtlige nordiske lande), 2 imod (nemlig Peru og El Salvador), medens Ecuador og Frankrig afstod. Frankrigs manglende tilslutning til traktaten skyldtes først og fremmest, at dens kontrolbestemmelser ikke opfylder det franske ønske om et effektivt internationalt kontrolsystem, men i realiteten er begrænset til nationale kontrolforanstaltninger. De tre latinamerikanske landes holdning var især begrundet i utilfredshed med, at traktatudkastet berørte kontroversielle spørgsmål om retsordenen på havet, herunder spørgsmålet om søterritoriets bredde.

Bestemmende for regeringens positive holdning til den foreliggende traktat har været, at den må tillægges betydning for en fortsættelse af de internationale bestræbelser mod afspænding og nedrustning. Traktaten udgør et betydningsfuldt skridt for at forhindre en spredning af kernevåben til et vidtstrakt område af vor klode og indgår derved som et vigtigt led i det stadig voksende net af internationale rustningskontrolaftaler, der bl. a. omfatter Antarktistraktaten, traktaten om det ydre rum, traktaten om forbud mod atomvåben i Latinamerika og ikke-spredningstraktaten, og som bidrager til den internationale sikkerhed. Trods dens foran nævnte positive egenskaber må traktaten imidlertid ikke betragtes som et mål i sig selv, men alene som et skridt på vejen mod en definitiv sikring af havbunden

og dens undergrund alene til fredelige formål.

På denne baggrund anser regeringen det for ønskeligt, at Danmark ratificerer den foreliggende traktat på et tidligt tidspunkt. Dette vil dels tjene til at markere Danmarks positive interesse for afspændingsbestræbelserne, dels bidrage til, at traktaten gennem det fornødne antal ratifikationer hurtigst muligt bliver effektiv.

Idet jeg vedrørende traktatens nærmere indhold henviser til det foreliggende forslag, tillader jeg mig at anbefale forslaget om Danmarks ratifikation af traktaten om forbud mod anbringelse af kernevåben og andre masseødelæggelsesvåben på havbunden og i dens undergrund.

Den første sag på dagsordenen var:

Spørgsmål om fremme af forespørgsel til boligministeren af Kampmann m. fl.

(Forespørgslen (nr. VI) findes i tidenden sp. 4449).

Formanden: Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

Indstilling fra udvalget til valgs prøvelse.

Ordføreren for udvalget til valgs prøvelse (Gerda Møller): I skrivelse af 3. d. m. anmodede folketingsmand Stetter på folketingsmand Stæhr Johansens vegne om, at der på grund af sygdom måtte blive tilstået denne orlov fra og med den 8. d. m.

I sit møde den 5. d. m. vedtog folketinget herefter at meddele den ønskede orlov og at indkalde stedfortræderen som midlertidigt medlem fra og med den 8. d. m.

Hr. Stæhr Johansen er valgt i vestre storkreds, og 1. stedfortræder for det konservative folkeparti i denne storkreds er landsretssagfører Hagen Hagensen, der i skrivelse af 5. d. m. har meddelt, at han er villig til at indtræde som midlertidigt medlem af folketinget i anledning af hr. Stæhr Johansens orlov.